

գանք տար դպրոցական ֆոնդին ոչ միայն իրանց կուլէկներով այլ և իրանց խօսքով ու գրչով: Մինչև այժմ այդ ուղղութեամբ քիչ բան է նկատուում: Երանի թէ այսուհետև մեր հասարակութեան զանազան խաւերը և յատկապէս հայ ուսուցչութիւնն աւելի ներգործական մասնակցութիւն ունենար դպրոցական ֆոնդի կազմակերպման և իրագործման մէջ:—

Գէորգեան Ճեմարանի վարչութիւնը յայտնում է «Արարատ»-ի խմբագրութեան, որ Ճեմարանի ուսուցչական խումբը մի համակրելի որոշում է արել—իր տարեկան ռոճիկների մի տոկոսը յատկացնել դպրոցական ֆոնդին: Դա համակրելի է մանաւանդ նրանով, որ համերաշխութեան մի ակտ է ու ֆոնդին մասնակցելու մի օրինակելի միջոց: Ցանկալի է, որ մեր բոլոր դպրոցական և ազգային հասարակական մարմինների պաշտօնէութիւնները խմբովին, ընկերովի մասնակցէին այդ ազգային և կուլտուրական մեծ գործին:

Գէորգ Ալթունեան.

Մ Ա Յ Ր Ա Թ Ո Ռ

Ռոմանովների Կայսերական տան իշխանութեան երեքհարիւրամեայ յորելեանը մեծ շուքով ու հանդիսաւորութեամբ տօնուեց Մայր Աթոռում Ազգիս Վեհափառ Հայրապետի ներկայութեամբ փետրուարի 20-ին և 21-ին:

Ամսի 20-ին հանդիսաւոր պատարագ և հոգեհանգիստ կատարուեց ի յիշատակ Կայսերական տան բոլոր հանգուցեալ թագաւորների, որոնց անունները շարքով թուեց օրուայ պատարագիչ Տ. Կարապետ եպիսկոպոսը: Ներկայ էին Նորին Սրբութիւն ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը, Մայր Աթոռի ամբողջ միաբանութիւնը, Ս. Սինոդի պ. պրոկուրորն ու բոլոր ծառայողները, Գէորգեան Հոգևոր Ճեմարանի ուսուցիչներն ու աշակերտները, պ. դաւառապետը և այլ պաշտօնեաներ ու աղօթողների խումբն ըստմութիւն:

Յաջորդ օրը հանդիսաւոր պատարագ մատուցուեց և Կայսերական մաղթանք կատարուեց Վեհափառ Հայրապետի, միաբանութեան, ճեմարանի ուսուցիչների և աշակերտների, պ. պ. պրոկուրորի, գաւառապետի և այլ պետական և հասարակական պաշտօնեաների ու աղօթող ժողովրդի ներկայութեամբ: Պատարագիչ Տ. Աշոտ եպիսկոպոսը մաղթանքից առաջ Ս. Իջման սեղանից կարդաց Նորին Մեծութեան Թագաւոր Կայսեր Նոյն օրը հրատարակած մանիֆեստը, որ Կովկասի Տ. Փոխարքան փութացել էր հեռագրով հաղորդելու Նորին Վեհափառութեան:

Ս. Պատարագից յետոյ ճեմարանում գրական-երաժշտական հանդէս տեղի ունեցաւ ի յիշատակ օրուայ մեծ տօնի և յորելեանի: Ճեմարանի ուսուցիչներից բանախօսութիւններ արին պ. Ս. Մամիկոնեան՝ նիւթ ընտրելով «Ռոմանովների Տունը Ռուսաց պատմութեան մէջ», պ. Պ. Ստանիսկեան՝ «Վաթսունական թուականների բարենորոգութիւնների մասին», երկուսն էլ ուսերէն, և պ. Գ. Ալթունեանը «Ռուս ժողովրդի դերի մասին համաշխարհային պատմութեան մէջ», հայերէն, որ և լոյս է տեսնում ամսագրիս սոյն համարում: Մէջ ընդ մէջ երգում էր Տ. Ռուբէն արեղայի ղեկավարութեամբ ճեմարանի աշակերտական խումբը ուսերէն և հայերէն երգեր, ինչպէս նաև արտասանուեցան մի շարք ոտանաւորներ, գարձեալ երկու լեզուով ևս, բոլորն էլ Ռուսաց գրականութիւնից: Հանդէսը կազմակերպող մասնախումբն ամենայն բարեխղճութեամբ աշխատել էր լաւ տօնել Մեծ Յորելեանը և ի նկատի էր ունեցել նաև տեղական ուս գաղութը, որով և ցերեկոյթին տիրող լեզուն պետականն էր: Ներկայ էին բացի ճեմարանի ամբողջ ուսուցչական խմբից ու աշակերտներից և ուսանողներից նաև Մայր Աթոռի միաբաններից շատերը, պ. գաւառապետն ու ուս պաշտօնեաներ և ծառայողներ իրենց ընտանիքներով և Վարչապետի հայ մտաւորականներից բազմաթիւ անձինք:

Օրուայ Մեծ Յորելեանի պատճառով Ս. Վարդանեանց ազգային-եկեղեցական տօնի սովորական հանդէսը ճեմարանում չկատարուեց, այլ փոխարինուեց մի ներկայացումով, որ տրուեց Նոյն օրը երեկոյեան:

Յորելեանական երկու օրն ևս վաճի և ճեմարանի բակում ճոխ հրավառութիւն կար, որ և մեծ բաւականութիւն էր ժողովրդի խումբն բազմութեան համար:

